

Fra gyser til guder

For årtusinder siden opholdt fremmede astronauter sig på vores planet. De dikterede skriftkloge hele sandheden og befalede dem at viderebringe denne sandhed uforfalsket til fremtidige generationer. Men bedrevidende mennesker manipulerede med sandheden, og der opstod religioner. Rumvæsner byggede pyramiderne i Egypten, startramper til deres rumskibe og andre kæmpestore bygningsværker, som vi ikke er i stand til at genskabe i dag. De efterlod sig myter, skriftegn og gådefulde genstande. Og de fremmede tilintetgjorde en del af den da eksisterende menneskehed og avlede en ny menneskeart – måske de første repræsentanter for Homo sapiens. Vi står i gæld til disse rumguder, som gav os vores intelligens og længslen efter verdensrummet.

Dette er Erich von Dänikens budskab, som han siden 1968 har udbredt verden over i sine utallige bøger, foredrag og dokumentarudsendelser med astro-arkæologisk bevismateriale. At von Däniken mange gange er blevet afsløret i at pynte på ”beviserne”, overfortolke vidnesbyrd i gamle skrifter og mangle fundamental arkæologisk viden er sådan set sagen uvedkommende. Da hans ideer dukkede op i 1968, fik de straks en kolossal

udbredelse. Der var tydeligvis grobund for provokerende påstande, der talte autoriteterne midt imod. Dänikens oprør mod gængse arkæologiske antagelser vandt gehør i et vestligt samfund præget af modstand mod intellektuelle autoriteter (ungdomsoprøret), lede ved militære autoriteter (bl.a. som følge af Vietnamkrigen), og frygt for hvad videnskaben kunne påføre os (atomvåbenfrygten under Den kolde Krig) osv.

Erich von Däniken fotograferet i 2005 på sin 70 års fødselsdag i kontoret i Mystery Park, Interlaken, Schweiz. Däniken er stadig aktiv og rejser det meste af året. (Foto: Clas Svahn)

Däniken er blevet efterfulgt af mange andre astro-arkæologiske forfattere, der ofte har deres egen nye version af Den store Sammenhæng (se skemaet ”Hvem er fortaler for hvad?”). Da interessen for astro-arkæologi begyndte at aftage, var disse forfattere hurtige til at tage et nyt medie i brug. De var nogle af de første til at forstå internettes store betydning for den frie tanke og skøre ideers udbredelse. Inden længe havde alle astro-arkæologiske forfattere deres egen hjemmeside, hvor spekulationerne om vores fortid fik frit afløb – og de linkede flittigt til hinandens hjemmesider og forstærkede dermed hinandens synspunkter. Da den unge generation begyndte at surfe rundt på det jomfruelige internet, var hjemmesiderne med alternative teorier om vores fortid temmelig dominerende og kom i den grad til at præge ungdommens historiesyn. I midten af 1990’erne viste en undersøgelse, at mere end 1/3 af alle college-studerende i USA troede, at fremmede væsner havde besøgt Jorden engang i en fjern fortid, og mere end ¼ troede, at Atlantis engang har eksisteret. Denne udvikling blev godt hjulpet på vej af de alt for mange tv-kanaler, som skulle slås om sendetid for at vise en overflod af ligegyldige genudsendelser af bl.a. pseudo-videnskabelige udsendelser. Selv Erich von Dänikens gamle dokumentarprogram ”Chariots of the Gods?” var med i den uendelige båndsløjfe på amerikansk kabel-tv.

I den velskrevne bog ”The Cult of Alien Gods – H.P. Lovecraft and Extraterrestrial Pop Culture” sporer Jason Colavito denne tro på fortids-

AF KIM MØLLER
HANSEN

Anmeldelse

20 UFO-NYT 2/2006

H. P. Lovecraft (1890-1937) kaldes den største horror-forfatter siden Edgar Allan Poe. Han skabte Cthulhu-myten, som plantede ideen om, at fremmede væsner står bag fortidens bygningsværker og civilisationer.

astronauter helt tilbage til horror-forfatteren H. P. Lovecrafts værker. Det er en velskrevet beretning, hvor man som læser føres gennem 50 års astro-arkæologi og pseudovidenskab fra Erich von Däniken til selvmordskulten Heavens Gate og Raëlianernes kvalmende menneskeklonings-sekt.

Man er som læser slet ikke i tvivl om, at Jason Colavito er en stor fan af H.P. Lovecraft og har læst størstedelen af hans horrorhistorier, som i bl.a. blev offentliggjort i blade som *Astounding Stories* og *Weird Tales*. Colavito påviser, hvordan elementer fra Lovecrafts horror-historier kan genfindes – nu ikke som fiktion, men som facts – i de forskellige astro-arkæologiske forfatters "teorier". Især Lovecrafts historie fra 1926 "The Call of Cthulhu" og de efterfølgende fortællinger i Cthulhu-traditionen, ser ud til at have dannet grobund for udviklingen af de astro-arkæologiske ideer. Lovecrafts gysernoveller bygger på forfatterens forestillingsverden om, at Jorden i fjerne tids-

aldre var behersket af frygtelige og onde væsner, og at enkelte af dem stadig lever og venter på at generobre magten.

For Lovecraft var gysernovellerne ren fiktion, og han havde absolut intet til overs for folk, som i fuld alvor troede på, at Jorden engang havde haft besøg fra rummet. Da Charles Fort i 1919 i bogen "The Book of the Damned" påstod, at mennesket er rumvæsners ejendom, og at de fremmede af og til besøger os på Jorden, kaldte Lovecraft teorien for vrøvl!

Lovecraft begyndte sin forfatterkarriere med at bestyre en astronomispalte i en avis, hvor han talte dunder mod astrologi samt senere kritiserede forfatteren Ignatius Donnelly's fantasier om Atlantis og Helena Blavatskys teosofiske udgydelser. Lovecraft var hele sit liv ateist og en materialist, der tilbad videnskaben og fornuften. Han var en fantasifuld forfatter, som hurtigt skabte en kreds af forfattere omkring sig – forfattere, som lod sig inspirere af Lovecrafts Cthulhu-myte og bidrog til Cthulhu-traditionen med nye historier.

Det er paradokalt, at Lovecraft tilsyneladende har været en væsentlig inspirationskilde for eftertidens astro-arkæologiske ideer. For Lovecraft er mennesket en lille ubetydelig brik i det store kosmos, og universets øvrige beboere er fjendtlige eller i bedste fald slet ikke interesserede i mennesket. I astro-arkæologernes verden er de fremmede derimod menneskeliggjorte. Nu er de hjælpende væsner i en nykristen mytologi, hvor engle er erstattet af aliens.

Foruden at dokumentere Lovecrafts indflydelse på astro-arkæologiske teorier og Raëlianernes kloningsbestrebelse, argumenterer Jason Colavito også for, at tilslut-

ningen til sådanne moderne myter giver anledning til bekymring i en tidsalder, hvor videnskaben fejrer sine største succeser. Han mener, at den vestlige verden ved indgangen til det 21. århundrede er vidne til en dybtliggende nedbrydning af Oplysningstidens værdier, som er grundlaget for den moderne verden. □

"The Cult of Alien Gods" er på 398 sider og illustreret. Bogen koster 19,00 US\$ og er udgivet af Prometheus Books, New York, i december 2005. Bogen kan bestilles på: www.amazon.com.

Cthulhu kalder

Novellen "The Call of Cthulhu" findes i to danske oversættelser:

Dansk titel: *Kaldet fra Cthulhu*
Redaktør/oversætter: Martin Hansen
Findes i: *Rædslen fra Dunwich*
Forlag: Interpresse 1994

Dansk titel: *Når Cthulhu kalder*
Oversætter: Flemming Chr. Nielsen
Findes i: *Frygtens Herre*
Forlag: Aarsleffs Forlag (1983)

Historien er formet som en gennemgang af hovedpersonens grandonkels papirer. Onklen havde interesseret sig for Cthulhu, hvilket for alvor var eskaleret, da en ung kunster kommer til ham med et lerrelief, som han havde lavet, mens han sov og var vågnet med hænderne i. Dette relief forestiller et væsen med tynde vinger,

Hvis alle astro-arkæologernes forsvundne kontinenter virkelig har eksisteret, skulle verdenskortet se sådan ud. Faktisk ville der næsten ikke være noget hav tilbage, men det holder bestemt ikke de fantasifulde forfattere tilbage.

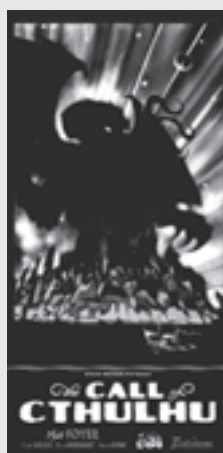

Anmeldelse

et blæksprutteagtigt hoved og en grotesk skikkelse. Derefter følger en efterforskning, der afdækker noget af gåden om R'lyeh og Cthulhu. Under denne efterforskning hører man historien om nordmanden Gustav Johansen, som var eneste overlevende efter et besøg til R'lyeh.

Den ikke-jordiske gud, Cthulhu, stiger op fra sin krypt i det sunkne kontinent R'lyeh i Lovecrafts historie "The Call of Cthulhu" fra 1926.

Som udgangspunkt for store dele af sit forfatterskab, brugte Lovecraft den fiktive New England by Arkham og mytologien om de glemte og svundne tiders kosmiske halvguder og interstellare racer. Disse racer venter blot på at vende tilbage fra deres dvale, hjulpet på vej af fordrejede galninge og kultister. Lovecrafts værker handler i høj grad om sameksistens med et univers, som mennesket ikke kan kontrollere, og konflikterne god/ond, normal/gal, virkelig/uvirkelig og naturlig/overnaturlig.

(Kilde: www.hplovecraft.dk)

Hvem er fortalere for hvad?

Dette "trosskema" er udarbejdet på grundlag af Jason Colavitos kategorisering i bogen "The Cult of Alien Gods". Kategorierne er ikke så skarpt adskilte, som skemaet antyder, ligesom nogle fortalere kan optræde i flere kategorier, da de til forskellige tider har gjort sig til fortalere for forskellige teorier eller trossystemer. I skemaet er de placeret i den kategori, hvor de oftest hører hjemme.

Tro	Fortalere
Ikke-jordisk tilblivelse Rumvæsner udviklede menneskeheden genetisk og har ansvaret for dets fortidige bedrifter. På grund af deres teknologiske formåen blev disse væsner anset for at være guder.	Zecharia Sitchin, Alan Alford, Raëlianerne, Louis Pauwels og Jacques Bergier
Fortids-astronauter Rumvæsner besøgte Jorden i en fjern fortid og er ansvarlige for at have planlagt eller skabt fortidsmonumenter og religiøse traditioner. Fortalerne for denne tro tilslutter sig ikke nødvendigvis "ikke-jordisk tilblivelse".	Erich von Däniken, Robert Temple, David Hatcher Childress, Laurence Gardner, Robert Charroux
Forsvunden civilisation/hyperdiffusionisme (hyper-kulturudbredelse) Der fandtes engang en avanceret civilisation, og den "testamenterede" teknologi og ideologi til fortidige kulturer, vi kender i dag. Ligesom fortidsastronaut-teorien, men uden rumvæsner, tror hyperdiffusionisterne, at nogle fortidsguder er virkelige minder om flygtninge fra en forsvunden civilisation.	Graham Hancock, Robert Bauval, John Anthony West, Ignatius Donnelly, James Churchward, Helena Blavatsky
Diffusionisme (kulturspredning) Civilisationer i fortiden var i indbyrdes kontakt og udvekslede kulturelle og teknologiske hemmeligheder. Ligesom hyperdiffusionisme har denne tro ikke behov for hjælp udefra til at berige civilisationen.	Jord-volds mytemagere og andre lærde fra 1800-tallet
Traditionel opfattelse Fortidens civilisationer udviklede sig af sig selv og havde kun sporadisk kontakt med andre kulturer, som ikke var deres umiddelbare naboer. Der foregik en begrænset "blanding", men der var ikke en forsvunden civilisation eller indblanding fra rumvæsner.	Traditionelle arkæologer
Videnskabelig materialisme Fysikkens love er de eneste sandheder. Der har ikke eksisteret nogen avanceret forsvunden civilisation, ligesom rumvæsner ikke har blandet sig i udviklingen på Jorden. Sådanne ting er praktisk talt umulige.	H. P. Lovecraft